

**УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО –
ТЕХНОЛОГІЧНИМ РОЗВИТКОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

Івахненко А.В., Юрченко І.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В дослідженні наведено сучасні проблеми управління інноваційно – технологічним розвитком. Проаналізовано підходи до управління інноваційно – технологічним розвитком окремих країн на макрорівні. Запропоновано заходи з удосконалення вітчизняної інноваційно – технологічної діяльності.

На даному етапі українська економіка перебуває в стані кризи внаслідок російської агресії: фізичне руйнування інфраструктури і виробничих кластерів, значне сповільнення інноваційно – технологічного розвитку. На сучасному етапі та під час повоєнного відновлення інноваційно – технологічна діяльність буде відігравати одну з провідних ролей у зростанні економіки. Доцільно для інтенсифікації цього напрямку використати сучасний міжнародний досвід з удосконалення розвитку інноваційних напрямів економіки.

До переліку інноваційно розвинених країн, що впроваджують у свою економіку сучасні принципи інноваційної політики можна віднести Великобританію, Німеччину, Японію, США. Країни здійснюють регулюючу функцію державних органів щодо інноваційно - технологічної діяльності. Цим пояснюється вибір пріоритетних напрямків різнобічного розвитку країн, як соціально-економічного, так і технологічного. Уряди вищезазначених та значної кількості інших розвинених країн здійснюють заходи фінансового та нормативно-законодавчого забезпечення інноваційно – технологічного розвитку.

До пріоритетних питань державної політики слід віднести не виключно процеси розвитку та фінансування технологій, а й охоплювати різноманіття питань національної стратегії інноваційно - технологічного розвитку. Варіативність та альтернативність видів застосування та освоєння інноваційно – технологічних рішень. Як приклад, можна навести Японію, що отримала переважну частку технологій шляхом ліцензування, Китай, що реалізував свою стратегію отримання технологічних рішень через використання субпідряду.

Існує організаційно-фінансовий механізм, що реалізується відповідними державними інституціями, спрямований на підтримку та супровід науково-технічних досліджень для подальшого використання у виробничій сфері. Прикладами країн застосування комплексу заходів є США, Швеція, Японія. Беззаперечною є кореляція між рівнем інноваційного розвитку країни та рівнем освіти населення. Тому до пріоритетних напрямів державної політики слід віднести також заходи щодо розвитку кадрового потенціалу та освіти, які є основою інноваційної діяльності. Прикладами таких країн є Фінляндія та Південна Корея, де розвинута система безперервної підготовки фахівців у сфері високих технологій. Актуальним є використання досвіду європейського інноваційно - технологічного регіонального розвитку.